

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ...

Někdy jsou naše životy malicherné, uzavřené, malinkaté: chybí velikost, rozlehlost, hloubka. Život však není poustí, ani opuštěnou stepí, je v něm místo pro zázrak! Víra je zažehnutá hvězda, jež osvětluje svět, který se jinak jeví dutý a prázdný, odsouzený k záhubě, aby skončil, zatímco jeho časem je věčnost.

Dny ubíhají, čas prchá, úkoly se stávají tíživými a svět ztrácí svou poesii, zdá se, že všechno se zatemňuje problémy, které upoutávají pozornost a zaplňují život jako nějakou čekárnu. A tak se zapomíná na tajemství kvůli křiklavým barvám momentálních záležitostí. Avšak existuje, musí existovat chvíle, v níž se našim očím objeví neočekávaným způsobem, „tiché tajemství“.

Jak se Bůh hýbe v listu, který odlétá nebo šumí ve větru, spojen se svým stromem; Bůh působí a pracuje ve všech věcech v tom smyslu, že je hluboce solidární s pohyby stvoření, s jeho napětím.

Víra je světlo, které osvětluje věci zevnitř a činí je jedinečnými. Zázrak je udělán z tohoto: vidět rozsáhlý prostor v tom, co se zdá omezeno prostorovým a časovým horizontem. Jaké jsou tedy projevy zázraku?

Jak přesně zázrak funguje, to se neví, ale stává se v životě mnoha osob, v běžném dnu, že najednou přemýšlejí o skutečném životě a neunáší je pouze proudění událostí, které nás zavalují. A tehdy se objeví pravá „zrnitost“ skutečnosti, pevnost její tkaniny a všechen ohlušující rámus ustoupí. Tehdy si člověk uvědomí, že existuje skutečnost a že není prázdná a že je ruka, která nás podpírá a dává nám existovat, žít hodinu po hodině. Je to duchovní intuice přítomnosti, která je jako nové zrození světa. Je to tušení vánoc... jemný šum, který může zachytit jen ucho, které naslouchá tepu života v lůně ticha. A nebe tepe jako lůno, jež chrání dítě... A to je smyslem adventu: ztišit se, naslouchat jemnému Božímu hlasu jako Maria, očekávající příchod Mesiáše...

(vybráno z "Myšlenky k adventu" od P. Josefa Koláčka, SJ)

České vánoční bohoslužby 2015-16 VE ŠVÝCARSKU

24.12.2015 – čtvrtek – **Štědrý večer**
22.30 – Zürich

25.12.2015 – pátek – **Slavnost Narození Páně**
10.00 – Aarau

26.12.2015 – sobota – **Svátek sv. Štěpána**
10.00 – Luzern
18.15 – Winterthur

27.12.2015 – neděle – **Svátek Svaté Rodiny**
19.00 – Zürich (*Předsilvestrovské posezení ve farním klubu*)

31.12.2015 – čtvrtek – **Poslední den občanského roku**
18.15 – Winterthur (*Děkovná bohoslužba, po ní silvestrovské posezení!*)

1.1.2016 – pátek – **NOVÝ ROK – Slavnost Matky Boží Panny Marie**
19.00 – Zürich

2.1.2016 – sobota – **2. neděle po Narození Páně**
18.15 – Winterthur

3.1.2016 – neděle – **2. neděle po Narození Páně**
19.00 – Zürich

9.1.2016 – sobota – mše sv. ve Winterthur **NENÍ!!!**

10.1.2016 – neděle – **Svátek KŘTU PÁNĚ**
19.00 – Zürich

Končí doba vánoční!

Radostné vánoce a požehnaný nový rok 2016 přeje

P. Špaat

Dva oslíci odcházeli od Betléma. Opět dostali na sebe těžká břemena. Jeden říká: „Tolik jsem prosil Mesiáše, abych už ten náklad nemusel nosit... a nic se nestalo!“ Druhý, pokulhávaje, říká: „To já prosil o sílu, abych každé další břemeno unesl.“

V pátek 13. listopadu 2015 byla v katedrále sv. Víta v Praze bohoslužba ke cti **SVATÉ ANEŽKY České**. Kázání bylo svěšeno prof. **P. Petru Pitřovi**. Začal krátkou modlitbou:

„Anežko svatá, Královno česká v dobách nejtvrdějších. Posiláš mě, abych mluvil ke tvé zemi, své vlasti. Vždyť ale víš, že nechci být prorokem, nejsem pro to vybaven a vůbec nechci být viděn a ze všech stran prohlížen. Toužím po tichém ústraní pro své stáří. Taký vím, co mě asi čeká. Moje slova budou pro ně tvrdá, nechťejí je slyšet. Budu pohoršením pro jedno a za blázna pro druhé...“

Lidé, Vaše Eminence, i vy jste konec konců člověk stejně jako ostatní páni biskupové, rektori či jiné dámy a pánové zvukných titulů.

Je dost pozdě a máme málo času, ne teď, i když je večer a den se uzavírá, ale v příštích dnech. Nemáme čas, je třeba konat. Nemůžeme se radit, svolávat konference a lézat po summitech. Nepřítel je tu. Armáda a muži čekají na povel. Místo toho komentujeme komuniké, vydávaná leda pro pobavení nepřitele. Máme být na stráži, ale diskutujeme, co vlastně hlídat. Vystoupí nějaký nedovzdělanec a pustí do světa, že na začátku Islámu křižáci hájili Boží hrob. Ještě štěstí, že je prázdný, napadlo mě. Ale postmoderní učenci se toho chytli už dávno a ten hrob pečlivě hlídají, protože přeci Bůh je mrtev, podařilo se ho odstranit a, hrůzo všech hrůz, kdyby vstal. Všechno už bylo. Pilát také dal hlídat Boží hrob. Chceme, aby byl a zůstal zavřený. Lepší by bylo, kdyby ani ten hrob Boha nepřipomínal. Ne. Naši společnosti nelze svěřit hrob. Ve stavu, do kterého jsme se dostali, neuhlídáme ani kozí chlívěk, protože spíme tvrdším spánkem než Pilátovi zoldněři a také naše probuzení bude horší než jejich.

Hledáme hrob sv. Anežky, protože nám jakýsi papoušek vykrákal tajemství, že nastanou zlaté časy, až ho najdem. Na tom jsme skončili... Jak chcete chránit duchovní poklad národa, když ho vidíte v technologiích dobře prodejného zboží a mluvíte o nich s úctou jako o rodinném stříbre.

Naopak ho ale nevidíte v příkladech národních patronů. Jak byste jinak připustili, že je špiněna jejich čest, a zakládali si na tom, jak pod pláštěm vědecké pravdy zpochybňujete jejich autoritu? Je to projevem pokrytectví a pýchy! Říkáte si, že přeháním. Nepřeháním. Když nám svatá Anežka, která dobře ví, že její další tělesné pozůstatky sotva kdy najdeme, pomohla právě přesně před rokem najít jiný hrob. Někoho, kdo ji ctil a zůstal věrný jí, sobě a této naší zemi a především Bohu. Jako by nám ukázala poklad svého vlastního hrobu, totiž úctu a věrnost Kristovu kříž.

Ano, mluvím o faráři Toufarovi. Je nám časově bližší a mohl by nám být srozumitelnější, než sv. Anežka, vzdálená osm století. Když byly vyzdviženy jeho ostatky, národ to přešel bez povšimnutí. Když byly doneseny do jeho kostela a uloženy tam, kde chtěl, aby ležely, nestál národ jako jeden muž po celém státě v tiché přísaze věrnosti. Kdo přišel na ten pohřeb? Z našich představitelů státních tam zabloudili

snad tři. Ostatní nepřijeli – bylo horko. Z akademiků nebyl tam snad jediný. Z představitelů církve přišlo pár lidí a na některých bylo zřetelně vidět, že tam prostě přijet museli – a bylo jim horko. Ujišťuji vás, že setrváte-li v takové gumové netečnosti, bude vám brzo opravdu horko.

Přesto to byla slavnost povznášející a naději přinášející, díky prostým lidem z Číhošti, kteří vítali svého faráře, který jednoho dne v padesátých letech byl odvezen neznámo kam. Dlouho o něm nevěděli vůbec nic, ani zda žije, či nežije. Když se dozvěděli, že zemřel, nedozvěděli se, kde je pohřben. Bezmála půl století nevěděl nikdo, že ho umlátí bolševický expert Mácha, že zemřel nezlomen, i když s mnoha zlomeninami, v den druhého výročí Vítězného Února. Ještě další čtvrt století trvalo, než se konečně vrátil. Jeho farníci, kteří ho ještě pamatovali, jejich děti i vnuci tam byli do jednoho. Byli to lidé venkovští. Muži urostlí a rovní, s tváří osmahlou, jakou mají sedláci, a stejně upracovanými rukama. Ženy, jak má vypadat máma: pozorné, vlídné a při výchově spravedlivé, a proto dětmi milované v dětství i v dospělosti. To byla elita národa, to byli lidé odhodlaní jít za svým farářem, který byl jedním z nich, sedlák, ale také jejich farář. Kdesi v pozadí, ale citelně přítomná, stála, jako kdysi Matka Bolestná na Kalvárii, sv. Anežka Přemyslovna, která pochopila, co je Kristova oběť na kříži, a v tomto znamení šla celým životem a vedla národ. Všechno už tu bylo. Anežku se neodvážil pohřbit žádný český prelát. Pohřbíval ji cizinec.

Napadlo mě, jak těchto několik stovek lidí kolem Anežky a kněze Toufara může zachránit zemi? Všechno už bylo. V bitvě u Thermopyl stálo kolem krále Leónida proti záplavě nepřátel asi právě tolik bojovníků. Zachránili tehdy celou Evropu.

Co je Evropa? Evropa není geografický pojem, ale pojem civilizační a kulturní. Je definována jako oblast, kde je uctíván křesťanský Bůh. Evropané si to uvědomili, když byli konfrontováni s jinou civilizací, která vyznává jiného Boha. Je to zásadním způsobem jiná civilizace, protože mezi milosrdným, nesmírně lidským a odpouštějícím Bohem ochráncem a Zachráncem a Alláhem, nelítostně tvrdým bohem Muslimů, je veliký rozdíl. Křesťanství je náboženství, které považuje člověka za svobodného. Dává mu právo se rozhodovat a žádá jeho odpovědnost. Alláh, vyžadující naprostou poslušnost člověka, činí z něho otroka. Křesťanství je zjevně náboženstvím života, Islám vyhlášením džihád je naopak náboženstvím smrti.

Řekl jsem, že Evropa je územím. Území se musí hájit. Od první chvíle byl vztah mezi křesťanstvím a Islámem charakterizován válkou o hranice dvou náboženství. Odpočátku jde o džihád, boj na život a na smrt. Zapomněli jsme na to a najednou si nevíme rady. Jsme ohroženi, děsíme se. A strach je špatný rádce. Všechno už bylo. Sestra Anežka řešila stejný problém při náporu Tatarů. Všechno už bylo, ale nic se do písmene neopakuje. *Anežka řešila situaci v době, kdy Evropa měla jasno, kdo je její Bůh.* Řešením tehdy bylo pozvednout kříž a označit jím prapory na znamení, že ti, kdo pod nimi stojí, brání království života. A tím se dostáváme ke kořenu všeho našeho neštěstí. Tím je, že jsme se odklonili k jinému bohu a stali se civilizací konzumu. Jsme vyznavači peněz, které, jak si nalháváme, umožňují všechno, hlavně množství nejrůznějších požitků. Všechno už bylo. Izraelité si udělali modlu, zlatého býčka, symbol peněz, síly, mládí, sexuální potence. Přesně to, co dnes Evropané postavili na vrchol své hodnotové pyramidy.

Evropa se dnes rozpadá. Nezbylo jí nic, co by ji drželo pohromadě. **Nemá myšlenku, nemá Boha, nemá nic.** Zbyly jí snadno směnitelné, ničím nepodložené „bankocetle“ Odklon od skutečného Boha ke konstrukci jakkoli důmyslné znamená pro Evropu zánik. Všechno se nám drolí pod rukama: právní řád, školství, rodiny, Všechno jsme postavili na hlavu a teď se divíme, že máme všechno vzhůru nohama.

Tuto smrtelnou nemoc Evropy způsobila celá její společnost. To znamená, že každý neseme nějaký díl viny. *Co tedy máme dělat?* Poradíš nám? Buďte pravdiví, poznejte, kdo jste a kde stojíte, a tam konejte, co máte na tom místě konat. Okamžitě, dokud je ještě jakž takž mír, ale hlavně se v tom vycvičte, kdyby, nedopust' to Bůh, došlo k válce...

Může se Evropa zachránit? Může, ale nemusí. To závisí na nás. Buďto poslechneme hlas proroka Joela: „*Nyní slyšte Pánův výrok, navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči a nářku. Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Pánu, svému Bohu, neboť je milostivý a nejvyšší milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem... Ušetří, Pane svůj lid... ať nad námi nevládnou cizí národy. Proč se má mezi národy říkat: 'kde je ten jejich Bůh?'*“ anebo Ale i to už bylo.

Zmizel Babylon i Egypt s Mezopotámií, stejně zanikl mocný Řím na svou mravní zvrácenost... A tehdy zachránilo Evropu mladé křesťanství. Byli to totiž křesťané, jejichž církve obnovila zákonnost, obnovila obdělávání polí a zachránila kontinent z hladomoru, našla a určila cíl vývoje, a především se starala o člověka, o každého člověka, protože jí to uložil její Bůh, který člověka stvořil, nikdy neopustil a přinesl mu spásu, tj. odpuštění, protože jeho milosrdenství trvá navěky. Amen.

ISLÁMŠTÍ TERORISTÉ v Paříži

Zcela jistě otec Petr PÍTHA netušil, **jak rychle** se jeho varovná slova naplní. Asi dvě hodiny po skončené bohoslužbě v Praze začali islámští teroristé vraždit v hlavním městě Francie. Celkem na šesti místech: na ulicích, ale i na fotbalovém stadionu, kde se právě hrál přátelský zápas Francie s Německem, a hlavně v koncertním sále Bataclan, kde zrovna probíhal koncert americké rockové skupiny „**Eagles of Death Metal**“ z Kalifornie za účasti asi 1 500 diváků.

Kalifornská metalová skupina při koncertě v Paříži. Právě ve chvíli, kdy kapela hrála píseň na oslavu Dábla: „POLIBEK DÁBLA“, začala střelba teroristů. Kapele se podařilo uniknout

zadním vchodem za pódiem. Po návratu domů poskytli rozhovor francouzským novinám „*Le point*“, kde přiznávají, že jsou ještě stále na smrt vyděšeni z tohoto hrůzného zážitku: „Byli jsme právě v polovině písně „Polibek Dábla“, když naprosto nepozorovaně vtrhli islamisti do sálu a začali vraždit.“

Zajímavý je už samotný název kapely „*Orlové mrtvého metalu*“. A taky obsah písně „Polibek Dábla“: „*Kdo bude milovat d'ábla, kdo bude milovat jeho píseň? Já budu milovat d'ábla, já budu milovat jeho píseň. Kdo bude milovat d'ábla, kdo políbí jeho jazyk? Já budu milovat d'ábla, já políbím jeho jazyk.*“

Vůbec nechci tvrdit (píše ve svém komentáři David Novák z Prahy, kazatel církve Baptistů), že si na sebe lidé touto písní přivolali smrt! Útok by nastal i při jiné písni. Chci však říci, že smrt se zjevila v okamžiku, kdy byl opěvován **otec smrti – d'ábel**, že se v jednom okamžiku setkala *smrt duchovní*, vzývaná v písni skupinou *Eagles of death metal*, se *smrtí tělesnou*. **Jednalo o náhodu nebo Boží varování?**

Avšak zcela jistě spojení oné písně a toho, co se stalo, ukázalo, že to, co se odehrává v posledních dnech a možná i letech je konflikt nejen pozemský, ale i konflikt duchovní. A na nás je, abychom do této tmy dokázali my křesťané vnášet *světlo, naději, ale i jinou perspektivu*.

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

Sv. Otec František vyhlásil **mimořádný** ROK MILOSRDENSTVÍ. Začíná **8. prosince 2015** otevřením svaté brány do svatopeterské baziliky v Římě, v den 50tiletého výročí ukončení II. Vatikánského koncilu. Ve vyhlášujícím dekretu papež napsal: „Potřebujeme neustále rozjímat o milosrdenství. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je slovem, které zjevuje tajemství Nejvyšší Trojice. Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin, kterým nám Bůh vychází vstříc! Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, dává člověku naději, že jsme Bohem milováni i přes omezení svého hříchu...“

Proto tam, kde je církev, musí být zřetelné Otcovo milosrdenství. Ježíš jasně ukazuje velký dar milosrdenství, které hledá hříšníky, aby jim nabídlo odpuštění a spásu... A všichni kněží jsou služebníky Božího odpuštění, ne jeho pány!“

Svatý Augustin říká: „*Bůh snadněji zadrží hněv než milosrdenství.*“ **Jak této šance využijeme?**

VÁNOČNÍ SBÍRKA na DÍLO P. MEDA v INDII

Milí krajané, jako každý rok, tak i letos si vám dovoluujeme přidat do vánočního čísla **peněžní poukázky** na sbírku pro Indii. P. Med už sice nežije, ale jeho dílo pokračuje dál. Pokud můžete a jste ochotni přispět, neváhejte. Naše sbírka jde přímo na účet komunity salesiánů v Indii, bez jakéhokoliv prostředníka. *Upřímné díky za každý váš dar!*

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci!)
- Winterthur:** každou sobotu v **18.15** hod. v kapli Panny Marie u kostela St.Ulrich Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (*přátelské posezení* u kafe po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
- Aarau:** každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Aarau i Luzernu po mši svaté také *přátelské posezení* u kafe)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii v Zürichu na Feldstr. 109 od **20.00** hodin v kostele Dona Bosca. Po mši pokračuje setkání ve velkém sále pod kostelem. (Končí **16.12.2015** a opět začíná **06.01.2016**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.00** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (Končí **17.12.2015** – ještě u Herz-Jesu, a opět začíná **14.01.2016**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich
- Slovenské mše sv.:** v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. na Taubenstrasse ve farním centru kostela Dreifaltigkeit v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, 3,Rue Virginio Malmati, Mayrin 2.
v **Lausanne:** každou **3.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v Chapelle du Servan, Chemin Eugène-Grasset 12

Aktuální informace České misie najdete také na www.slovaci.ch a Slovenské misie na www.skmisia.ch !!!

MIMORÁDNÉ AKCE

BERN – důležité oznámení: V neděli 6.12.2015 se po dohodě se zbytkem účastníků bohoslužeb (v tomto roce jejich počet byl průměrně 3-5) se koná **poslední česká mše!** Nadále se však konají dvakrát za měsíc slovenské bohoslužby – viz tabulka nahoře. Jsou vítáni nejen slovenští, ale i čeští a moravští krajané.

ZÜRICH – změna místa a začátku čtvrtečních bohoslužeb: Od ledna se konají opět v Italské misii, Feldstr. 109. Začátek je posunut na **19.00** h., protože italské večerní mše jsou nyní už v 18.00 h. po celý rok!!!

POSTNÍ DOBA v roce **2016** začíná Popelční středou **10. února**. Udílení popelce při mši sv. ve středu od 20.00 hod.(slovenská) a ve čtvrtek **11.2.** od 19.00 hod. (česká) – obojí v Italské misii v Zürichu.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA v roce **2016** bude (jako obvykle) ve Flüeli-Ranft v pensionu Klausenhof ve dnech **17.3.–20.3.** *Pozvánky s přihláškou máte přiloženy (kdo jezdíváte pravidelně), jinak si je vyžádejte u paní sekretářky Jobové, T: 055-240 52 22.* Obnovu povede P. **La-dislav HERYÁN**, salesián, vyučující na Salesiánské vyšší odborné škole JABOK v Praze.

NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN v roce **2016** se koná v neděli **5.června**, poutní mše začíná ve **12.30** hod. Na pouť je pozván ředitel Nepomucena z Říma, **P.Petr ŠIKULA**.

Do věčnosti byli v roce 2015 odvoláni:

1. Jindra Jindřich – 18.12.2014 – Geneve
2. Marušková Zdenka – 5.1.2015 – 86 let – Luxembourg
3. Mašík Bohumil – 10.2.2015 – 90 let – Lnáře (CZ)
4. Ficnar Vladimír – 19.2.2015 – 84 let – Zürich
5. Schneider Božena – 23.3.2015 – 92 let – Luzern
6. Caesar Julius – 26.3.2015 – 90 let – Adliswil (ZH)
7. Švihová Štěpánka – 5.4.2015 – 87 let – Effretikon
8. Musil Emil – 11.4.2015 – 80 let – Zuerich
9. Pochobradský Jiří – 16.4.2015 – 77let – Bern
10. **P. Josef Šach** – 10.8.2015 – 96 let – Canada (zakladatel českých farností v Canadě)
11. Bystřická Vlasta – 10.9.2015 – 92 let – Winterthur
12. Šulc Václav – 19.9.2015 – 98 let – Thaygen (SH)
13. Formánek Miloslav – 26.10.2015 – 89 let – Fribourg
14. Kukul Vojtěch – 3.11.2015 – 46 let – Zürich
15. Řehák Jiří – 23.11.2015 – 74 let – Effretikon

Křest v roce 2015 přijali:

1. Malik Damian – 18.10.2015 – Hunzenschwil (AG)
2. Ricco Niklas – 18.10.2015 – Effretikon
3. Ricco Viktoria – 18.10.2015 – Effretikon

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

